

Publicerad 2013-01-30 23:49 av peter markurth

Truismens talan

Har sett en film, där var det rätta någon sorts truism, john wayne sköt de som förtjänat att dö, då jag ville göra det rätta fann jag mig bo i helvetet, jag kan ej döda, ty samvetet finns där sedan, ivägen för att leva med det rätta framför ögonen, tittar på kanylen, den ligger på bordet, snart blir allt bättre, två kabbar, pang, avser höra john wayne säga that will be the day sedan i en film förlängesedan, jag gråter inte längre, men jag längtar efter dig, kanske galenskapen närmar sig? låt den komma, ska bli skönt att slippa tänka på alla drömmar jag stulit, väntan driver mig till vansinne denna afton, universum stirrar blint på mina tankar, små reflektioner och självpåtagna martyrskap, min oärlighet, mitt hat, min fruktan inför kärleken, ingen fäster något avseende vid en dödens budbärare, jag tillverkade helvetet själv, och nu lever jag i detta, vilken egenart, ni får mig att spy...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren peter markurth med Poeter.se id #26852 innehar upphovsrätten